

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตกเดือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บน
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตกเดือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๑ แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และให้รวมถึงพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

“คณะ” หมายความว่า ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖ มาตรา ๑๐ และ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงส่วนราชการอย่างอื่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นการภายใน ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

๒

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรกให้ทำการตักเตือนด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือ

(๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนมาแล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้กับสมุดประวัติประจำตัวข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๖ ในการดำเนินการตามข้อ ๕ ให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

(๑) อธิการบดี

(๒) กรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณเป็นบุคลากรในสังกัดคณะ ให้คณะบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้ดำเนินการ

(๓) กรณีผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณเป็นบุคลากรในสังกัดหน่วยงานระดับกอง หรือเทียบเท่ากอง ให้ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง เป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๗ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอนหรืออบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๘ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

๓

(๓) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้อื่น เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้บริการ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากนักศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ใช่หรือจ้างวานศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

การแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) การสอน การอบรมหรือการใช้อำนาจครอบงำนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมดีของประชาชน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๙ พัฒนางาน ในด้านวิชาการและวิชาชีพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาการทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

ข้อ ๑๐ พัฒนาตนเอง บุคลิกภาพ พละนาถัยให้แข็งแรงเหมาะสมกับการปฏิบัติงานอยู่เสมอ

ข้อ ๑๑ ประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ หรือบุคคลทั่วไป

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๑๒ ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เจริญสุถาบัน

ข้อ ๑๔ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

๔

ข้อ ๑๕ ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๖ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คำนึงค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลือง เที่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตน

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๗ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเอง ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยกันทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามิประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

ข้อ ๑๘ ต้องสุภาพเรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อแก่ผู้ร่วมงาน รักษาความสามัคคีช่วยเหลือในหน้าที่การงาน และถือปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ ผู้บังคับบัญชา ต้องดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และการยอมรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๒๐ ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องมีความรู้ ความรับผิดชอบ และตระหนักในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความสุภาพเรียบร้อย เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งการในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของมหาวิทยาลัย

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงโดยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดจรรยาบรรณ และเป็นความผิดวินัย

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๒๑ ปฏิบัติต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเสมอภาคยุติธรรมให้เกียรติซึ่งกันและกัน

ข้อ ๒๒ ให้บริการด้วยความจริงใจ ตั้งใจปฏิบัติตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๒๓ ต้องสุภาพเรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดี ให้การช่วยเหลือในหน้าที่การงาน และปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่อย่างเหมาะสม

ข้อ ๒๔ การใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษาและผู้รับบริการเป็นความผิดจรรยาบรรณ

๕

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณต่อประชาชนและต่อสังคม

ข้อ ๒๕ พึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๒๖ ไม่แสวงหาประโยชน์ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ในทางมิชอบหรือผิดศีลธรรมอันดีจากบุคคลทั่วไปหรือสังคม

ข้อ ๒๗ พึงประพฤติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๘ การดำเนินการทางจรรยาบรรณ และโทษทางจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒๙ ให้อธิการบดีรักษาราชการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก

(ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

